Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2814 SIX PAGES NGÀY THỨ TƯ 11 JANVIER 1928 — NGÀY 19 THÁNG CHẠP NĂM ĐINH-MÃO SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 23

BASTOS
LA VIVE DE VIVRE
Agents :
Ses A^ts POINSARD ET VEYRET

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

Perrier
Agents :
Ses A^ts POINSARD ET VEYRET

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 12 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỢ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 283-Saigon

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 2320

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỢ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ :
Thay mặt cho lóa bảo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Trenchet — Paris (VIIIe)

Cứ như câu hỏi ở mấy số báo trước, chắc anh-em chị-em đồng-bào ta đã biết rõ lắm rồi : thì có chi khác lạ hơn là mua số của hội «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục» vì số ấy mỗi vé 2$00. Mua số ấy tức là tác phước cho quốc-dân vậy.

CUỘC PHÁT PHẦN THƯỞNG TẠI HỘI CHỢ SAIGON

BÀI DIỄN-THUYẾT CỦA ÔNG THOLANCE

Bẩm quan Thống-đốc,

Thượng quan có tình trân-trọng đến dự cuộc lễ tầm thường hội hiệp chúng ta ngày nay trong kiếng nhà rất là muốn tỏ ý Thượng quan lưu-tâm đến sự tấn hóa của kỹ-nghệ trong xứ Nam-kỳ.

Thượng quan rất đều khó khăn của kẻ đàng nhơn-công kỹ-nghệ phải sắp trong xứ nầy, nên khi Thượng-quan vừa cầm quyền trị chánh, thì đã để ý lo mở-mang hai trường kỹ-nghệ ở trong thuộc-địa nầy.

Cách sắp-đặt hiện-thời của hai trường, sau nầy lại còn có lớp học nghề của Thượng-quan định mở thêm, số học-sanh tăng-lần, phép Thượng-quan cho mua máy-móc và khí-cụ mới để dùng, ấy là bao nhiêu đều kết-quả tốt lành của lòng Thượng-quan ân-cần hạ rõ.

Và đến khi lo tổ-chức cuộc phô-trương kinh-tế tốt đẹp nầy, là cuộc nhóm hội-chợ Saigon ở trong một cảnh rất xinh và đã đặng công hiệu rỡ ràng đích-đáng thì Thượng-quan đã biết nơi gương Mẫu-quốc, cho các Hội cải-lương trường máy và trường bá-nghệ đặng đã đều thuận-tiện nhơn dịp tốt nầy mà lo bày cuộc đấu xảo kỹ-nghệ bổn-xứ, có đến 274 nhơn-công đến dự đấu.

Bởi vậy cho nên, tôi dặng phần hân-hạnh thay mặt cho những người sắp đặt cuộc đấu nầy mà cám ơn Thượng-quan đã rộng lòng đối cuộc và xin tỏ cùng Thượng-quan rằng các người ấy đều thành-tâm riêng nhớ ơn Thượng-quan đã đến dự cuộc lễ nầy, một cách rỡ-ràng mọi người đều qui-trọng cho giá rất cao.

Thưa các ngài,

Cuộc thi tài nầy mới có tại Thuộc-địa lần thứ nhứt. Nếu đặng cuộc ấy kết-quả mĩ-mãn như các ngài đã thấy, thì ấy là nhờ sức của các người có thể lực vừa giúp trước sau cho thành-tựu.

Về phần sắp-đặt cuộc thi ấy thì, mấy người tổ-chức đã dụng công nghiên cứu rất nhiều ; mấy người ấy đã rán làm sao cho khỏi trở-ngại công-việc làm trong các xưởng ở đây và cho kẻ dự-thi khỏi mất ngày giờ ở lại một nơi cho lâm.

Muốn đặng vậy cho rên rỉ món đồ thì phải làm trong mấy ngày chúa-nhựt, và thì giờ để cho mỗi bọn ứng thi thì chỉ hạn-định trong một ngày mà thôi.

Khởi làm đồ thi từ ngày chúa-nhựt 13 Novembre và làm luôn cho đến ngày chúa nhựt 11 Décembre ; có hội-viên của hai hội-đồng cải-lương các trường bá-nghệ chứng-giám kỹ-lưỡng và có chức-viên Langsa của các trường ấy coi chừng cuộc thi đầu đó hẳn-hòi.

Còn bản kiểm-duyệt thì có 34 vị chuyên-môn hữu tâm của xưởng ở Saigon ; mấy vị giúp việc trong các trường bá-nghệ thì không dụng dự vào đó.

Sự sắp hạng trên dưới thì làm ra đã phép công-bình không đều tư-vị ; cho nên bản kiểm-duyệt phải hết sức nhọc công. Bởi vậy cho nên hân-sự tôi phải kiểm tăng các vị giám-khảo ấy để dặng hết sức kỹ-càng hết lòng chánh trực mà lập bản nêu danh các thợ Annam đắc thưởng, rồi đây sẽ đọc cho các ngài nghe đặng hết mấy tay thiên-nghệ hơn hết ở tại Nam-kỳ.

Thưa các ngài, chúng ta nên rầu chúc cho nhờ cuộc phô-trương nầy mà người Annam có tánh siêng-năng rõ biểu rằng nghiệp kỹ-nghệ cũng cho phương-thế sanh nhai vinh-diệu bằng mọi nghề khác. Ấy làm cho ta trông cậy rằng những kẻ ấu xuân, có trí thức hơn, khi mãn thuở học hành, thì sẽ chuyên vụ phần đông vào sự nghệ.

Nếu Chánh-phủ cho rằng là phải lẽ mà mở mang sự học thức chung trong xứ Nam-kỳ, thì cũng tưởng rằng theo phần sự thì chẳng hề nên bỏ bê sự mở mang cuộc học nghề. Thật là, đương thì bây giờ bơn mọi khi, chúng ta cần dùng những hơ gỗi, những thợ cái có học hành, những gỗi nghề máy móc, những người thợ nghề máy xe-hơi, những người rành nghề điện khí. Không ai không biết rằng cái phang ty người thạo nghề nầy đâu không phải không người, thì hiện bây giờ tính ra cái số thật to tướng khiếm khuyết, nên cần phải lo bổ trợ cần cấp cho cái bề thế đáng tiếc ấy

Phải làm cho người bổn-xứ tinh thật rằng học nghề chẳng hề khi nào phải cuộc ra hèn.

Nếu người ta coi cho tường tận những đồ làm của làm người thợ và thợ học tập đã có dự vào cuộc thi nầy, tôi phải nhất lại là 274 người, ấy là cái công phu rất đẹp cho lắm đầu hết, tức thì người ta thấy sự lầm lạc lớn biết bao của những ai không phân biện công trình của người thợ ; người thợ có nghề hay, chẳng như người lêm nghề nghiệp có tài nghề ; cho đặng lâm sắt, đồng, cây thì phải có một lực : cách khôn khéo và trí hóa. Cách khôn khéo cho đặng lâm cho giỏi, có trí hóa cho đặng hiểu cách thế đặng làm cho mau và cho đúng ấy là những đều cần nhứt đặng làm cho nên món đồ về máy móc.

Những thiếu niên, đương lo liệu kiếm đường sanh nhai, phải đến cho đông tại Hội-chợ mà xem đồ trong trại của trường công-nghệ và công nghệ đặng cho hiểu các sự đại ích của trường ấy mà người ta phô trương ra đó. Tại đó, chúng nó sẽ xem các món đồ của thợ làm, máy móc đặng chạy, sách vở của học-trò đang bày trước đó, thì nó sẽ hiểu bổi nhờ sự tấn phát của khoa cách-trí kiếm thời nên mới có nhiều sự chế biến cơ xảo và đại ích cho đời như vậy.

Chúng nó sẽ hiểu rằng: sự giáo-huấn về kỹ-nghệ thuở nay thì người học-thức bổn-xứ ít ngỏ ngăn đến mà bày giờ thì rất đáng cho đoàn trí-thức thiếu niên chăm lo về sự giáo-huấn ấy, đó là cách trò-diệu sự tư tưởng của những kẻ không thích hẹp công nghệ.

Phải nhớ rằng chúng ta đang ở trong thời đợi dùng máy-móc, dùng điện-khí. Nếu ngăn mặt mà dòm chung quanh chúng ta trong lúc thái bình nầy, thì chúng ta thấy sự chi? thấy quá rút và xe kéo thì tiếu lắm, mấy cây thì thế cho trâu xe hơi thì thế cho xe ngựa, mấy bay thì bay nơi khơn tàu và trong cả hoàn cầu thì dùng dây thép gió và vô tuyến-điện là vật quá trí người. Các sự nói trên đó thì nó làm cho ta hiểu rằng ta mới vừa để chơn vào vòng cơ xảo mà thôi, vì trái đất thì đang lần mau, sẽ đem ta vào vòng tấn-phát và trong một ít lâu đây thì các sự chế tạo ấy càng sẽ trở thêm càng ngày càng vô số.

Bởi sự lo hâu, nên không lẽ ta điềm nhiên tự thị mà nhìn sự tấn bộ kiêm thời, song mình phải rán trồi gót lần bước mà theo sự tấn phát nó đang trở mặt đâu trời.

Muốn cho đặng như vậy, thì lấy lẽm cần kip mà bổ tục xưa không ưa nghề máy, mà lại có sự thích tình cách lẫn lước cho đặng học cách vật của tạo hóa sanh ra mà ta sớp hết được và giành để đặng học về cơ thầy của công nghệ sanh ra.

Bẩm quan Thống-đốc, xin mong ơn Ngài có lòng chiếu cố đoái đến cuộc thi của chúng ta. Xin Ngài cho phép tôi cám ơn ta quới ông đã giúp chúng tôi cho được việc. Tôi đã xướng danh ông Darles, chánh chủ lập Hội chợ, người có dành để cho Bản trị-sự chúng tôi hai cái kim-bài bằng bạc và ba cái khuy-bài bằng đồng, tôi xướng danh quan C-I-trưởng Thủy binh, quan Cai-trưởng ty Phothủ, ông Rosel, Đốc-học nhữ-giưởng kỹ-nghệ, người thằng nài khó khọc và đã hết lòng đốc sức trong cuộc nầy và cả thảy những chủ xưởng công nghệ đã cho phép thợ mình dự vào cuộc thi.

Những thợ nầy, đã làm việc nhọc nhằn trót tuần mà lại còn đến làm ngày Chúa-nhựt nữa, cũng nên kiem viên chức trong trường kỹ-nghệ vì có công coi sóc thợ ấy và hết lòng giúp cho cuộc thi nầy vẻ vang.

Phải người khen các Hội-đồng chuyên môn vì lấy lẽ ngay mà phân đoán, thiệt phần trách nhậm nặng nề và khó, vì lại đó thiệt rất nhiều.

Bẩm quan Thống-đốc, Ngài đã có lòng tin cậy Bản trị-sự những trường kỹ-nghệ Nam kỳ vậy. Ngài đã rộng giúp cho công việc làm của họ được dễ dàng, cái kết quả hôm nay Ngài đã thấy chi cho Ngài rõ rằng Ngài nên tin cậy cái sự hay biết và sự nghề thấy của bản trị-sự về nhơn-vật bổn-xứ.

Tôi chẳng sợ chi dám quyết với Ngài rằng cứ như lúc trước, sự tân lực và sự tận tâm của bản trị-sự cùng Ngài chẳng khi nào dứt.

Nay là rốt cuộc đấu xảo mà đã sắp đặng đầu trong các nghề sẵn thung tay thay Annam gỡ nhứt trong Nam-kỳ.

Dốc chi những phần thưởng sẽ phát ra đã kết cuộc phô-trương hồ ích rãy (khuê-bài, bằng bạc và từ bằng khen), sẽ mở rộng trong đàm thanh-niên Nam-việt tấm lòng ham mộ cơ xảo máy móc và giục lòng bọn nó do đường công nghệ mà tấn tới được thêm ích lợi cho xứ nầy.

Nếu mà, sức chúng tôi bằng ngày được kết quả là cái mục-đích kia được thành, thì thật vậy mọi người tất được tự khoái đó.

CỬ NGHỊ-VIÊN ĐỊA-HẠT

Theo nghị-định quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 8 Janvier 1928.

Sẽ hội lại các người bổn quốc có quyền tuyển cử ở Ông Thủ-bổ (Canthơ) và ông Binh-trung (Vĩnhlong), bữa chúa-nhựt 5 Février 1928 đặng cho ứng-cử-viên đặc hạt, thế cho ông Trần-đắc-Ân (Canthơ) và ông Lê-như-Trứ (Vinhlong) đã qua đời.

Nếu ngày ấy cuộc tuyển-cử chẳng thành thì phải tuyển-cử lại bữa chúa nhựt kế đó, chẳng đợi lịnh chi khác.

Nghị-viên cũ lên đó sẽ lãnh quyền tới tháng Janvier 1930 thì mãn.

TRUNG-HUÊ

Phùng-ngọc-Tường — Nhạn-môn-quang

Trong bài chót, luận về vụ Trung-huê quốc, nơi khoản rốt, tôi có nói Trương-tác-Lâm Bắc-kinh muốn hòa với Tưởng giải-Thạch Nam-kinh, song chưa biết Tưởng giải-Thạch có thuận tình chăng ; vì Tưởng-giải-Thạch là người chịu tôi kỳ thác của Tôn-dật-Tiên, quyết nối chí Tôn-dật-Tiên mà lập thành cái chủ nghĩa Trung-hoá Cách mạng ; còn Trương-tác-Lâm là người Mãn-châu, chuyên quyền ở Bắc-kinh, quyết thống nhất Trung hoá mà lập đế, nay đã xưng đế, lộ nào Tưởng-giải Thạch chịu cho. Tôi nói Trương tác Lâm xưng đế, đã nhập đề, kẻ đã hữu giữ gìn nghiêm nhặc, nghiêm cho đến đổi tin điền đâu bắn tới, các quan kiểm duyệt rồi mới đưng cho Trương xem, nhứt là điện-tín bên xứ mật-trọng Sơn tây và một trận Ii-Bình.

Mấy rận Sơn-tây đầy là Vương sĩ-Trân, tỉnh trưởng Sơn tây, trước thơ Bắc Trương-tác-Lâm sau bị Phùng-ngọc Tường đem nhiều vàng bạc mua lót ý, liền ngã theo Phùng-hột Trương-tác-Lâm dấy binh đạp Vạn-lý trường-thành, qua vây Bắc-kinh mà đánh. Đánh lấy đặng trên Bắc-kinh là Cổ-bắc-khẩu, dưới Bắc-kinh là Thanh-uyên sau gọi là Bắc-bình nằm dài theo đang xe-lửa lên Bắc-kinh. Hai thành nầy là hai chỗ yếu, nên Vương sĩ-Trân chiếm đặng rồi, Bắc-kinh rúng động. Trương-tác-Lâm sợ phải sai con là Trương-học Lương ra cầm binh, sở viện binh Bắc long-giang tiếp ứng. Ngoài ra trừ Trương-tôn-Xương ở Từ-châu đem binh Sơn đông mà giúp. Nhờ vậy binh Phụng-thiên Trực-lệ Sơn-đông và Bắc-long-giang mới hiệp đuổi Vương-sĩ-Trân ; không những lấy Cổ-bắc-khẩu với Thanh-uyên thành lại đặng thôi, binh Bắc còn thối quân Sơn-tây Vương-sĩ-Trân ra khỏi. Thấy binh Vương-sĩ-Trân ngụy như thế, Phùng-ngọc-Tường mới dẫn binh Hà-nam vào Sơn-tây lên tới Nhạn-môn-quang mà tiếp ứng. Từ ấy những ngày hai bên đánh cầm đồng, không phân thắng phụ. Cả kẻ nói Phùng-ngọc Tường là mật tay gian-hàng, e anh ta thừa cơ hội đem binh vào Sơn-tây tiếp ứng đặng mà chiếm đất Sơn-tây từ Nhạn-môn-quang sắp lên Đại-đồng mà lấm cần bổn chăng ? Cũng vì chỗ ấy là hiểm địa, có dãy Hằng-sơn che lại cản có Vạn-lý-trường-thành cần, Bắc Phụng-thiên khó nổi xâm lấn. Chỉ như Hà-nam bấy lâu Phùng-ngọc-Tường chiếm Thanh-châu đặng đang xe-lửa Bắc-kinh Hán-khẩu, đến Hà-nam không phục, lại còn ở không yên với Trương-tôn-Xương bên Từ-châu. Từ khi ra binh tới giờ, trở đương với Trương-tôn-Xương Từ-châu, khi tới khi lui, khi thắng khi bại, không đặng lợi gì tất cả ; mà lại còn phải e lâu ngày mòn mỏi rồi, dân Hà-nam (Thanh-châu) phản tâm, trong đánh ra ngoài Trương-tôn-Xương Từ-châu đánh vô, thì khó mà rầm cự. Cũng nên có kế nghi cho Phùng-ngọc-Tường thâu cơ hội chiếm đất Sơn tây từ Nhạn-môn-quang tới Đại-đồng để làm căn bổn thì cũng phải ; nhưng mà việc ngày mai là việc tương-lai, đã coi việc biến đay trở thế nào sẽ biết.

LÂM-VĂN-NGỢ

CUỘC XỔ SỐ TẠI CHÂU-ĐỐC

Theo nghị-định quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 8 Janvier 1928, ngày xổ-số của làng Châu-phú (Châu-đốc) lập ra, trước định nhằm bữa 25 Décembre 1927, nay huốn lại tới bữa 4 Mars 1928.

THẮNG CHỨC

Theo nghị định quan Tổng-thống Đông-pháp ngày 31 Décembre 1927.

Cho thăng chức như sau nầy kể từ ngày 1er Janvier 1928 :

I — Trong ngạch Tham-tá Canh-nông :

Thăng chức tham-tá hạng nhứt :

MM. Phạm-ta-Thiên, Đinh-hành-Trieł, Phạm-van Nhu, Vi-doan-Ninh, Ng-cong-Trio, Ngo-van-Dong.

II — Trong ngạch y-sư phụ tá :

Thăng chức chánh y-sư phụ-tá hạng nhứt :

MM. Bùi-van-Quy, Le-van-An, Ung-Thang.

Thăng chức y-sư phụ-tá hạng nhứt :

MM. Hoang-gia-Hoi, Phan-huy-Thinh, Ngo-Khoi.

Thăng chức y-sư phụ-tá hạng nhứt :

MM. Ung-Hoat, Phan-ba-Chanh, Phan-van-Tuan.

Thăng chức y-sư phụ-tá hạng ba :

MM. Lam-van-Vinh, Truong-ban-Tieu, Dang-tran-Anh, Sous Nghiet, Tran-quang-Quoc, Dang-van-Vu, Souorck Neel, Bui-duc-Khong, Schuyt Emile.

Thăng chức y-sư phụ-tá hạng ba :

MM. Vu-dinh-Tuong, Tran-van-Sang, Ng-hung-Thi, Do-van-Phat, Ne-mo-Tinh, Trinh-ngoc-Ngon, Vu-kim Minh, Ng-dup-Chi, Buisson Long, Chau-Ly, Pham-ngoc-Can, Ng-kinh-Chi, Nguyen-hug Quynh, Cao-van-Tri, Dang-hanh-Kinh, Ho-van-Sen, Le-van-Co, Nguyen-van-Phang, Tran-ju-Loi, Tran-van-Ngua.

TỔNG-CUỘC THỂ THAO ANNAM

Tự kiết-nhận ngày 10 Janvier 1928

Matches đá bữa 8 Janvier 1928

Groupe A — E. Saigon thắng Dakao ba bàn trọn (Homologue)

Groupe B — Telépost thắng Sportling 7 bàn thua lại một (Homologue)

Matches sẽ đá bữa 15 Janvier 1928

3 giờ 15 tới 4 giờ 15. — Laithiès với Victoria. Giám-cuộc M. Nhiều.

4 giờ 15 tới 5 giờ 15. — P. Bert với Gladinh. Giám-cuộc M. Tô.

YẾT-THỊ THÔNG-HÀNH

Vì thử coi cầu ở tại Dakao bắt ngang rạch Avalanche (cầu-bông) chắc-chắn thế nào, nên cấm ghe đi qua dưới cầu ấy cả ngày đêm, bắt luận giờ nào, từ ngày 11 Janvier 6 giờ sáng cho tới ngày 13 Janvier 6 giờ tối.

Ai muốn làm giàu mau ? Nên mua số của « Nam-kỳ bổn-quốc đức-trí-thể dục hội ». Mỗi vé 2$00.

THUYỀN BỒ

Theo nghị-định quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 6 Janvier 1928.

Ông Vương quang-kỳ, phó hạng nhứt, giúp việc tại phòng Sanh-ý Saigon, bổ đi làng quản quan Hiệp-lý các phòng 3 huyện-thế cho ông Huỳnh-v-Mai, Thông-phán, đi nghỉ.

Đáp bối nên thể-dục

(Tiếp theo)

Song trong lục-châu ai đâu cũng biết rằng số người Gocong là người hào hiệp rất nhiều, nếu cả bực phấn gia trong hạt mà đặng nhứt tâm hào nghĩa như quan Đốc-phủ hàm nếy thì thiết tưởng một cái hội quán nhỏ nhoi như vậy có đủ chi mà gọi rằng nhọc lòng cho hội. Ai là người có du lịch nơi đất Gocong thì đều rõ thấy lòng hào hiệp của các vị ấy, nào là cất nhà việc làng Đồng-sơn như quan phủ Huỳnh-đình Khiêm, nào là cất đình thờ ông cho làng Tăng hòa như quan huyện hàm Châu-văn-Quới, nào là vết ao như quan huyện Trần công-Hiến, nào là lập chùa như quan huyện hàm Lý-cao-Cương nào là đắn bờ nhựa quan huyện hàm Lưu-văn-Lâu, nào là vết ao như hương-sư Nguyễn-văn-Năm và nhiều ông khác nữa. Mấy ông ấy, các ngài ấy, lâm mọi việc hao tốn nhơn ba ngàn cho đến hai ba chục ngàn cũng không kể, miễn là hồ ích, xin đàn là toại lòng rồi các ngài thôi.

Vậy thì mấy cái hội-quán nhỏ nhoi như vậy đáy tưởng có đủ chi mà luận.

Vã lại nếu các ngài đã mà mở lòng quảng-đại cứu giúp sự tiền tài cho hội thì-thao Gocong thì tức nhiên các ngài lo đắp bồi một nền thể-dục rất rực rỡ xinh lịch thay giữa chốn châu-thành. Nơi hội-quán ấy ắt sẽ có chỗ mà tiếp khách lục-châu, nào là trang nghĩa sĩ, nào là đăng tài danh ai ai : ăng đều làng dương xưng tụng các đức của các ngài thì cái công đức của ngài có lẫy gì cận cho phu phỉ được.

Riêng phần kỳ-giả đây, kỳ-giả vẫn tự biết đâu cho mà hội ấy lập thành thì kỳ-giả chẳng được chút gì gọi là riêng lợi, song lòng ép của kỳ-giả rất được vui thỏa ngàn ngày, ấy cũng bởi cái tiếng tăm, cái tài trí của bạn thanh niên trong hạt đều do lẫy đó, đều nhờ : nơi hội-quán đó mà ra. Vậy kỳ giả rất ước trông trước là ông hội trưởng La Gocoননise Sportive là quan phủ Nguyễn-văn-Đất, xin ngài hãy quan tâm nghiệm cứu sổ sắn hết lòng mà lập cái hội-quán ấy cho được. Vì nếu ngài vẫn biết ngài không phải gốc gác ở Gocong, mà lo lắn hết lòng thì cả lý các vị phú-hộ hào-gia ở Gocong đây chẳng lẽ ngơ ngẩt cho đành, các ngài ấy sao sao cũng giúp bổ nào tiền tài cho hội hầu cho cái quê-hương xứ sở của các ngài sẽ đặng rỡ rạng thêm nữa.

Sau đây kỳ-giả cũng nói lời xin' với các bạn đồng hương Gocong mà đi làm ân hoặc kinh dinh sự nghiệp nơi hạt khác xin hãy hiệp ý với quan Đốc-phủ hàm mà cùng tiếp cho hội là Gocننaise Sportive được đắc thành như sở nguyện, được vậy mới khỏi hổ cái danh tiếng « Địa linh sanh nhơn kết của hạt chúng ta. » Vì hễ người hào kiết thì có việc chi là việc khó làm không được. Hiện-tại đây kỳ-giả nên chẳng biết chi gọi là giúp tích trong việc lập hội-quán nầy. kỳ-giả xin ra công ngưỡng ngửa những thư tự gởi đến cho ông hội-trưởng Nguyễn-văn-Đất là chịu lớn chân chất đình tiền mà sao lạc thư từ ấy với sẽ tiền cứu giúp để gởi xin đâu vào bao đăng gởi là chưa dụ biết ơn người hào nghĩa. và nếu mới đăng gởi nếu danh nhà phước thiện của xứ ta cho ! Xin các ngài hãy lưu tâm đến thì hạt Gocong rất vinh diệu vậy !

LÊ-TÍCH-ĐỨC,
Gocong.

Bữa tiệc tại rạp Đức-Hoàng-Hội

Chiều hôm qua, các nhà Công-thương Bắc-kỳ ở Saïgon có thiết ra một tiệc theo lối Bắc-hà hát Đức-Hoàng-Hội, đãi các phái-viên bàn trị-sự hội chợ, các thân hào và các nhà thương-nghiệp Nam-kỳ.

Người dự tiệc rất đông, có trên một trăm vười người. Tiệc bày rất trọng-thể.

Chừng tới tuần rượu Champagne, thì ông Chân-Thụy là Hội-trưởng hội Bắc-kỳ đi-hữu đọc một bài Discours như sau :

Chư-vị tiệt-qui,

Chúng tôi hàm mạc hay được thừa tiếp chư-vị tiệt-qui, có hai điều khiến cho chúng tôi rất là sở vạng mừng rỡ.

Chúng tôi từ Bắc và đây doanh-nghiệp, trong bấy nhiêu năm bôn tẩu, sở dĩ được chất danh-phận ở chốn thương-trường, cũng là nhờ ở đồng-bào trong Lục-tỉnh, lấy tình bằng-hữu đi, lấy nghĩa hiệp-quần, hết lòng giúp đỡ, để cùng nhau thâu nhặt một phần thương-lợi, xưa kia bỏ phí để tặng người ngoài.

Nhân buổi Hội-chợ, được thừa-tiếp anh em, là đại-biểu khắp trong thương-giới xứ Bắc-kỳ, chúng quả cho chúng tôi đã tạo thành một cái đia-vị cốn cọn ở trên con đường doanh-nghiệp. Giá sử cái đia-vị ấy, không đến nỗi làm cho anh em người Bắc, phải hổ thẹn về cái sự-nghiệp đơn hèn của chúng tôi ở trong Lục-tỉnh nầy, thì vẻ vang cho chúng tôi biết dường nào.

Một sự lại vui mừng vẻ vang cho chúng tôi hơn nữa, là cái quang-cảnh hiện đương, biểu lộ ra được cái tình thân ái, gồm khắp Trung, Nam, Bắc-kỳ, tức là cái tâng chứng về cuộc thực-hành chủ-nghĩa hiệp-quần, dầu thuộc phương diện nào trong xã-hội, cũng ràng buộc hết thảy đồng-bào ba xứ cõi Việt-Nam nhà.

Vì thế tôi xin trình bày một lời tâm-phát cùng với chư-vị tiệt-qui, là những bậc thương lưu bản xứ. Coi mối tình luyến ái của đồng-bào chẳn Lục-chân, khiến cho người Trung Bắc-kỳ chúng tôi doanh-nghiệp lại đây, lẽ gì cũng nhờ đến những lời khuyến khích rất quí báu của các ngài. Chúng tôi vốn vẫn mằng nghe rằng tại, những lời khuyến nhủ người Trung cõi Bắc-kỳ đây, ngày thêm nhiều hơn ra, đang càng nơi đồng-bào trong Lục-tỉnh, bày-tỏ cái thế lực chung ở chốn thương trường cùng nhau rảo bước ở trên con đường (Danh). Cái thạnh tình của đồng-bào trong Lục-tỉnh là một mối tài liệu rất lớn để bồi-đắp cái nền kinh tế cõi Việt-Nam nhà.

Vậy tôi xin thay mặt anh em chúng tôi là người Bắc có đây sanh-nghiệp cả lời thân-tạ chư-vị tiệt-qui, đã qui gót mà chiếu cố, mong rằng tiết-qui đều mỗi ý tưởng với chúng-tôi, lại vọng rằng trên con đường mà chúng tôi được bôn-hành về cái bước tiến hành là ngày lại gặp gỡ rõ nhiều đồng-bào hai xứ Trung Bắc-kỳ để cùng nhau nương dắc mối tình thân ái với đồng-bào trong Lục-tỉnh nầy.

Rồi thế tôi xin chư-vị tiệt-qui, cùng với tôi một tiếng hô hào, chúc cho cái tình bác ái, cái nghĩa hiệp quần của khắp ba cõi Trung Nam Bắc kỳ, ngày thêm mạn mà đâm thắm.

Ông Cẩm-Thục được đứng lên nói tạ ngày rằm, kể ông Nguyễn-văn-Của đứng dậy đọc một bài diễn văn như sau :

Thưa qui bà, qui ngài,

Tôi thay mặt cho các ngài trong Lục-tỉnh, xin có mấy lời trân trọng, cảm cảnh thạnh tình của ông chủ hội và các qui phái-viên Bắc-kỳ tưởng tình chẳng tôi đến chung cái nơi tiệc qui hóa nầy là tiệc Nam Bắc một nhà, bà kỳ gồm một.

Cũng tại chốn nầy, hôm 4 Janvier rồi đây, tôi hiệp các phái-viên Hội cho toàn cõi Đông-Pháp tỉnh ý rất hiếp, mà rất biết bao tôi ngẫu cái cảnh tương ngộ nồng nàn xứ trong Đông-Pháp đến nhìn biết nhau là người bổn xứ, cùng biểu đồng tình, nương nhau, giúp nhau mà làm cho cuộc kinh-nghệ đặng thạnh vượng.

Tôi xin nhơn dịp chúng ta hội hiệp lại đây mà tỏ mối lòng, (gương khi cũng cần ích.

Lâu nay người người đều biết kỹ nghệ Bắc-kỳ rất khéo rất tinh, bản rất đúng giá, Vì việc ruộng rương người Bắc kém sút trong Kam, nên các ngài chuyên nghề kỹ nghệ, thành ra kỹ nghệ rất nhiều, nhiều thứ giá phải bạc xuống.

Nay Nam Bắc đã kết một nhà, tôi giám khuyên những nhà tư bản Bắc-kỳ lớt chuyên nghề kỹ nghệ, một là nhượng rất cách lắm ân ấy cho những lâu nay đã làm quen thuộc rồi, còn mình thì hãy đem tư bản ấy vào Nam mà chuyên lo về việc ruộng rẫy.

Xe Nam-kỳ ruộng rẫy nhiều lắm, vì lại nghề làm ruộng là một nghề chung những chắc ăn, mà lại là một nghề có thể làm giàu đặng.

Hiện nay các ngài vào Nam mà đã lo về việc ruộng rẫy thì tôi thấy biết đã hai người là ông Khánh-Ký lớn được rất trăm mẫu ruộng, còn Vịnh-Hưng-Nghĩa thì làm tới mấy ngàn mẫu.

Cho chi những nhà tư bản Bắc-kỳ nơi gương hai ông trên đây, vào Nam chuyên sở nghề thương, thì trường khi cũng không kém sút chi với kỹ nghệ.

Chẳng những là ruộng mà thôi, mà lại còn cao-su cũng là một mối lợi to tác lắm, những ông không thích sự nghề ruộng bấc chuyên sở việc trồng cao-su, thì cái cuộc làm giàu bằng cũng không kém hơn là chuyên sở kỹ nghệ. Nam Bắc ngày nay tụ cón cách trở sự cuộc hành trình, mà chẳng bao lâu đây, con đường xe lửa làm rồi, thì Bắc lên với Nam đây một con đường sắt, có xa xuôi chi đâu!

Các ngài vào Nam là về việc ruộng hoặc cao-su, như đường xe lửa thì cũng là như người Hà-đông đến Hà-phòng mà tính thương vậy, song đường có xa hơn một thì cón bề ở an thì là cũng với người một nhà một giống với nhau không chi quan ngại hết.

Những lời tôi mà đây, tôi xin các ngài trù nghĩ lại coi có đáng cho các ngài đất Bắc thì thế hay chăng?

Tôi xin các ngài hãy hưng chén rượu mà chúc cho ba kỳ liên lạc, nương nhau giúp nhau trong cuộc nông thương kỹ nghệ.

Rồi tôi ông Nguyễn Đức cũng đọc một bài diễn văn như dưới đây :

Thưa qui bà,

Thưa các ngài,

Chúng tôi nay mới hiểu rõ cái khó vô tận của Lục-tỉnh là thế nào. Nhưng chúng tôi rất kính phục những công-nghiệp của đồng-bào trong nầy, đã gây nên đã hưởng thạ cái khó vô-tận ấy. Chúng tôi được mắt trông, tai nghe như thế rồi, thì cái thế-lực người Khách với người Trà, đầu ở Saïgon, đầu ở Cholon, không làm cho chúng tôi trái con mắt nữa!

Những công-nghiệp khai khẩn đất ruộng, những nhà máy cưa, những xẻ cao-su, mới là những công-nghiệp cần yếu ngày nay. Đắp mảng xây nhà là cái chức-vụ của đồng-bào bản xứ, nơi an nghỉ cho đào rồi, thì mới là đến cách trang sức trong nhà cho đẹp mắt.

Thuộc về cái thời-đại ưu thắng liệt bại nầy, đồng-bào Lục-Tỉnh đều phải chiu theo cái trội-lực đó mà tính đường đanh nghiệp. Đắp mảng xây nhà là cái cơ-quan vô-đối, cho rồi phải là tính trước hết, trang sức trong nhà là cái phần việc phụ ngoài, bao giờ chú ý đến, cũng không muộn ai!

Tôi thế công-nghệ lớn xử cũng ấy như là gồm thế-lực hoà vậy.

Cái thế-lực người Khách người Trà chỉ trong một buổi lâm-thời, cũ thể chuyển tay rẫy sang tay khác! Còn những ruộng lớn, những vườn cao su, những cái cơ-quan xây thôi, đã gao, tức là những cái công-việc bất đ bất đích, cái khó vô-tận kia, thì nhờ công-nghệ nào đã thế được!

Đồng bào Lục-Tỉnh từ nay đem lòng gắn chuộng công-nghệ xứ Trung, cõi Bắc, thì hà lại chẳng có ngày, một mai rồi thế-lực người Trung Bắc-kỳ ở trong Lục-Tỉnh nầy, cũng gây nên một cái chánh cái Cholon của ta ở ngay bên cạnh thành phố Saïgon nầy hay sao! Nước chảy đá mòn, rồi sẽ vô-tận kia mà lung chuyển lay chung đó, thì cái phần thương lợi có có ở trong nhà chẳng sang hay khác, cái hi-vọng cần ta ấy có ngày thành hiệu được. Chúng ta mong rằng đồng-bào Lục-Tỉnh cứ việc đắp riêng của nền làm nhà cho vững để anh em xứ Trung cõi Bắc đưa nhau đem hiến những mảng hàng qui đẹp, để dang trong cuộc trang sức.

Chúng tôi mừng rỡ; bữa tiệc hôm nay, xem hiệp một nhà Hồng Lạc, tức là cái buổi mà chúng ta đến đây nhóm, khiến thành, lượng bao cái thành phố hiệu nay hầu cần thuộc về con đường hi-vọng.

Chúng tôi rất đây ra Pâc, sẽ đem hết bổn nhiệt huyết để hào-ánh em một lòng nó nức nỗ đây sanh nghiệp, nghĩ hầu cam ta cái thành tình cầu đồng-bào bản xứ. Cùng là để hiệp sức với anh em chung tôi, hiện nay đã gây nên mối cái đia-vị rất xứng đáng, để giúp thêm những cái công nghiệp cũ đó của đồng-bào trong Lục-Tỉnh. Cái đia-vị của bổn cơ ta ở bản xứ, là cái cùng cuộc của mấy anh em chúng tôi, để nên cái hân hạnh cả trước đường thứ nhứt, làm cho chúng tôi vẻ đẩy, dự cuộc Lục-chau, đều được vẻ vang mừng rỡ.

Hiện nay, ngay tại thành-phố Saïgon, đã có một cái cung phố riêng của người Bắc ta rồi, đồng-bào Lục-Tỉnh, cũng thường tới ta, thì cái hi-vọng sẽ có một thành-phố Cholon của ta, không phải là một sự do-tưởng ngông cuồng.

Vậy cái sự hi-vọng của tôi thì do ở tôi chúc vậy.

Mỗi tình thân ái ràng buộc lấy đồng bào ba cõi, được lâu dài bền chặt.

Ông L. K. N nh rằng ta diễn thuyết một hồi, nói lâu và dài lắm, không chỉ là người muốn luyện đọc-được, phải đúng cách nào mà luyện? Như ngài đó đây, ngài nói ngài có luyện, chẳng hay ngài làm sao mà luyện?

Monte-Cristo. — Bẩm lịnh phu-nhân, muốn luyện thuốc có khó gì đâu. Đã nói hễ mình luyện thứ thuốc độc nào, thì phòng ngừa đặng thứ thuốc độc ấy thôi, không cần đang nhẹ phải giữ tinh nhỉ hi. Tỉ như lịnh phu-nhân biết chế đó hộ Thường đúng thứ thạch-tính mà thuốc người, thì . . . . . .

Bà Vĩnh-Phe. — Thạch-tính cả phải là ri-sen, bởi trong mỗ-đồ mà ra chăng?

Monte-Crito. — Thực phải. Nếu lịnh phu-nhân biết thạch tín thì lịnh phu-nhân đã biết cách đựng rồi, cần gì tôi phải giải. Thật tôi lấy làm khen ngợi và xinh phục lịnh phu-nhân lắm đó; vì thuở giờ tôi quen biết hàng phụ nữ cũng nhiều, mà tôi tỉ thấy có tay nào thông-thạo đến đâu như lịnh phu-nhân vậy.

Bà Vĩnh-Phe. — Thật tôi chẳng giấu chi ngài, thuở giờ tôi có chí tìm-tòi học hỏi sở khéo chế-bào ấy, mà tôi xem sách đọc sau in là nói thơ, không hiểu gì tất cả; mà nhứt là số đau cần phân chế-bào lại càng không biết đáng nào mà mò cho ra, xem chẳng khác nào một bài tinh rỡ vậy. Vậy xin ngài làm ơn nói luôn cho hết mà nghe; bởi lẩn cho ngài bổ ích cho một người tiểu-tôi học hỏi như vậy lắm.

Monte-Cristo. — Nếu quả lời giải của tôi đã tỏ cho lịnh phu-nhân, như lớt phu-nhân đây, thì tôi chẳng nệ chi khó công mà chẳng giải luôn cho lịnh phu-nhân nghe chơi hết. Tôi đã nói, tỉ như lịnh phu-nhân biết rõ trong sở thường dùng thạch-tính mà thuốc người, thì lịnh phu-nhân có dùng một thứ thạch-tính đó mà luyện. Mỗi lần đầu thì dùng ít, lần lần mỗ ngày mỗi thêm thêm thêm nhiều. Như khởi uống bữa đầu, thì lịnh phu-nhân dùng một li, bữa thứ hai dùng hai li, bữa thứ ba dùng ba li; mỗi bữa mỗi thêm một li như vậy, nội trong mười ngày, thì đã thấy lịnh phu-nhân đặng dùng mỗi phần rồi. Dùng đến một phần rồi, lịnh phu nhân cũng cứ mỗi ngày mỗi thêm nhứt vậy mãi. thì nội trong hai mươi ngày mới thong đã thấy lịnh phu-nhân đặng tới hai phần ba phần rồi. Mà bởi lịnh phu-nhân đang để quen mùi thị gần 5 năm nó hại; chớ vốn người nào khác chưa từng dùng, mới uống bấy nhiêu đó thì đã mạng cố đi tuyệt rồi. Cho nên khi luyện đặng một thang, nghĩa là đang đến đó ba phần bỏ nó bằn nước mà uống rồi thì bữa nước ấy ai không bỉt, uống lầm, thì chết liền; còn lịnh phu-nhân cũng uống mà sẽ diện nhau thường.

(1) Monte-Cristo tiếu hiểu lý bà Vĩnh-Phe muốn tìm hỏi thuốc độc đăng thuốc cam chỉ là nói Hoa-Tiên-Tính giành ý tài cho con trai là Ê-ro-đô, nên mới đặ để sau trong kì tiểu kết. Vì vậy nên khi bà Vĩnh-Phe hỏi thuốc giải thuốc độc, Monte-Cristo lại giấu đi, nói thuở giờ chưa tìm hiểu đặng có mấy thuốc độc giải nhỉ.

không! Không phải là truyện đặt bày để xem tiếu thiên. Thật thì những truyện như vậy xưa nay đã đoan đối giữ đúng nhân đạo, tôi đây cũng thường thấy; nhưng mà truyện của Mathildale đó không phải vậy; ấy là truyện hẳn thật. Vì lại của chuyện lịnh phu-nhân nói đó nó những tôi lịnh phu-nhân hỏi tôi, xét ra chẳng phải là việc tình cờ lại cũng chẳng phải độ nói thì nói cho vui, chớ không ý gì tính gì trong đó; vì tôi còn nhớ cách hai năm trước, lúc gần gió tại Pérouse, lịnh phu-nhân đã có nói hỏi tôi một lần như vậy rồi; phu-nhân bấy lâu đã tìm tòi học hỏi truyện đó cần vua M'thridate lưng-lẫm.

(Mai tiếp).

VẠN-HÒA

N° 83, Rue de Cocong -:- CHOLON

KÍNH CÁO :

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại cho CHOLON.

Vải đã nhuộm « Con cá Kim-Ngư xanh » thì có ra tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề bỉ nhà nào trắng, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như cá, thứ vải nơi tiệm khác.

Bản-hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đều đề

nhãn hiệu : VAN-HÒA, VAN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Nơi bản-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có lấy cha bản-hiệu đăng mà làm theo thức kiểu cha khách mua lắm, tưởng là vải của bản-hiệu : Vì vậy bản-hiệu xin chỉ rõ cho chư qui khách có mua vải của bản-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái nhãn vải, cái hình chữ nhơn của bản-hiệu, thì mới khỏi lầm lẫn gian trá.

Mấy hiệu vải của Bản-hiệu đều so cầu chứng tại tòa thương-mãi Saïgon là :

1 Con cá Kim-Ngư 1 mang.
2 Con cá Kim-Ngư xanh
3 Van-xuân-Long xe lửa
4 Van-xuân-Long hoàn bước.
5 Con cá Kim-Ngư 2 mang.
6 Van-Hòa xe pháo.
7 Van-Hòa chữ tín.
8 Hiệp-hòa xe ngựa đua.

téléphone 708. VẠN-HÒA Kinh-khải.

CÁC BẠN ANNAM

Mấn đỏ mà các bạc dùng đặng cho vợ, con gái và con trai của các bạn trong dịp Tết nầy thì chỉ có cái :

xe hơi CITROEN kiểu B. 14

là qui hơn hết!

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 11 Janvier 1928.

GIÁ BẠC

	Giá cũ		Giá mới	
Nhà-nước	12 F.	95	12 F.	95
Ngân-hàng Đông-pháp	12	90	12	95
Banque Franco Chinoise	12	90	12	95
Banque de Saïgon	12	95	13	00
Financ. Fse. et C.	12	90	12	95
Hong-kong Shanghai	12	90	13	00
Chartered Bank	12	95	13	00
Việt-Nam Ngân-hàng	12	60	13	00

MỄ CỐC

Giá biểu đã nhà máy Cholon bán lấy trên giá 100 kilos

	Per quintal tr. fr.		Per 100 k.	
	Giá cũ		Giá mới	
Vinhlong	3535 à 3545		5$2 à 5$07	
Gocong	3 75 à 3 80		5.52 à 5. 9	
Baxau	4 05 à 3. 65		5 96 à 5 37	
Bacliêu	4.15 à 3. 70		6.10 à 5.41	
Cao trắng thường	3.50 à 3 35		5.15 à 5.93	
Samvian { cao trắng	3 20 à 3 30		4 71 à 5 15	
{ gạo đỏ	2.40 à 2.42		3.53 à 3.56	

Sách in rồi lãn thứ nhì QUYỂN

Bách-Phần Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi kỳ nhì nầy có thêm nó mười mấy trương sách nữa ; nói về luật mới đổi thuốc về Bách-phần, có con niêm ấy tinchỉ lại có rõ cách thợ Bách phần không đúng giá hay là dầu giả.

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trừ bớt 25 % mỗi cuốn ;

Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tôi tính cho như vầy :

50 cuốn sắp xuống trừ hoa hồng : 30%,

51 Cuốn sắp lên — : 30%

(Không dám nhận cách lãnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-HÀ-PHÚC
Soạn-giả quyển : Bách-Phần-Luật-Giải tại Vinhlong

ĐỊA HÁT PHƯỚC-CƯƠNG MỚI LẠI

Hay lắm! hay lắm!!

Hát đã hơn lại rõ hơn các thứ địa hát kim vật khác. Bởi tôi thấy trong lục-châu mấy đều chỉ thích hơn hết là cái nay nói nên tộ muốn cho qui ông qui bà nghe không nhàm tai. Tôi lựa rõng kép hát có danh và tôi từ hay mà đặt cho hãng Pathé làm đĩa.

Nay đã gần lại rồi có để bán tại ĐƯỜNG LEFÈBVRE số nhà 290 SAÏGON

Xin qui vị có muốn mua, hãy mau đến mua kẻo để bán hết vì hãng mới gởi qua không có bao nhiêu nhứt là đĩa của cô Năm Nhỏ hà Nam-khách-tân-ân. Nghe tuyệt diệu bán gần hết.

Qui ông qui bà có mua xin hãy nhìn kỹ đĩa nào không có kỹ tên và đóng con dấu là để gian.

NGUYỄN-NGỌC-CƯƠNG.
Chủ gánh Phước-Cương. — Kính cáo.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc Artagnan ở Phập-quốc sẽ đến Saïgon lối ngày 11 Janvier 8 giờ.
Chiếc Chenillé ở Phập-quốc sẽ đến Saïgon lối ngày 6 Janvier.
Chiếc Van Vollenhoven ở Singapore sẽ đến Saïgon ngày 10 Janvier.
Chiếc Rouan ở Singapore sẽ đến Saïgon ngày 11 Janvier 8 giờ.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc André Lebon sẽ chạy đi Phập-quốc lối ngày 10 Janvier 8 giờ.
Chiếc Chenonceaux sẽ chạy đi Phập-quốc lối ngày 24 Janvier.
Chiếc Chaudet sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 9 Janvier 8 giờ.
Chiếc Artagnan sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 14 Janvier.
Chiếc Claude Chappe sẽ chạy đi Annam và Tonkin ngày 14 Janvier.
Chiếc Yersin sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 21 Janvier.

Trường Võ-Văn

CANTHO

có lớp 1er Année năm thứ nhứt trung đẳng

Kể từ rằm 1927 ông cựu hội đồng quản hạ Võ-văn-Thơm đánh xuất số bạc 500$00 để thưởng lớp sơ đẳng mỗi tháng bài luận (siêu ngôn), trò nào ăn cần học tập, tánh nết đoan trang và lãnh giải nhứt trong lớp.

Ấy chủ ý giúp lòng học sanh tranh cạnh về nên giáo dục và học thức. Mỗi năm trường Võ-Văn, được gởi thi Bourses ở trường giáo sư Saïgon và Cantho.

Lại tôi hết lòng chính đến lẽ luật trường lo cho học sanh biết chuyên tập công phu, nên lòng kính trọng.

Sau tôi chẳng nệ công lao tâm giác sự đã tự cách, vừa có tôi vừa có đức.

Xin qui ông cùng qui bà nhơn lúc rảnh rang ghé lại trường tôi xem cách sắp đặt, thì tôi lấy làm hân hạnh vô cùng.

Sau xin qui ông qui bà nhớ cho em đầu lựa thường ngày 11 tháng giêng năm mậu thinh Annam nhằm ngày 2 Fevrier 1928.

NGUYỄN-VĂN-THƯƠNG

Lúa mới

Hàng của chúng tôi sẽ chịu mua lúa mới thứ lúa hột tròn thiệt tốt, mà lúa ấy phải chở đến lại kho nhà máy, ở Chợ-lớn và hàng của chúng tôi sẽ bằng lòng trả tiền theo giá lúa chợ, nếu như lúa chở đến mà bán cho hàng của chúng tôi đó thuộc về thứ lúa thiệt tốt thượng hạng thì hàng của chúng tôi sẽ chịu trả tiền mắc hơn giá chợ lúa theo thứ lúa.

N° 222, Quai de Mytho Cholon.

Lời rao

Tôi tên là Võ-văn-Lỡng, cựu độ tòa Tân-Đáo, nay ở Saïgon đường Lefebvre số 220, có sanh một thằng con trai tên là VÕ VĂN-TẤP 10 tuổi, nhơn nó đang đương theo đàng đi thầu, bỗ nhà tôi đi lưu lính. Nhưng khi nó về ăn cắp tiền bạc và đồ nữ trang của tôi. Nó đã nó lấy của tôi mười hai cái bản khoán ruộng đất. Nếu ai cầm cố bản khoán ấy thì là người gian ; vì của ấy không phải tên nó. Đã vậy tôi cũng có vào đơn nơi tòa Saïgon mà thưa vụ mất bản khoán đó.

Vậy tôi làm lời rao nầy cho trong lục-châu hay, nếu ai cầm cố cho rồi thì nên sẽ mất tiền và bị tội lệ.

Đã vậy tôi không nhìn biết nợ nầng chi của nó hết.

CĂN NGƯỜI ĐÁNH MÁY

Hãng cao-su cần dùng người đánh máy cho thiệt giỏi, phải có giấy chứng chắc thiện nghệ, động dùng ở bureau tại Saïgon.

Ai muốn xin do nơi bổn-quán.

Feuilleton n° 550 - Du 11 Janv. 1928.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ BA

HỒI THỨ XIV

Độc dược

Bà Vinh-Phe. — *Ấy là người ở đây có thể luyện độ được mau hiệu nghiệm hơn người ở Đông. Người ở xứ trật-tương mua mỗ-đồ mà luyện hơn mấy người ở chốn rừng chang nhơn lắm đó.*

Monte-Cristo. — *Thưa phải đó; song luyện mặt nào cách nào mà luyện? Như ngài đó đây, ngài nói ngài có luyện, chẳng hay ngài làm sao mà luyện?*

Monte-Cristo. — Bẩm lịnh phu-nhân, muốn luyện thuốc có khó gì đâu. Đã nói hễ mình luyện thứ thuốc độc nào, thì phòng ngừa đặng thứ thuốc độc ấy thôi, không cần đang nhẹ phải giữ tinh nhỉ hi. Tỉ như lịnh phu-nhân biết chế đó hộ Thường đúng thứ thạch-tính mà thuốc người, thì . . . . . .

Bà Vinh-Phe. — Thạch-tính cả phải là ri-sen, bởi trong mỗ-đồ mà ra chăng?

Monte-Crito. — Thực phải. Nếu lịnh phu-nhân biết thạch tín thì lịnh phu-nhân đã biết cách đựng rồi, cần gì tôi phải giải. Thật tôi lấy làm khen ngợi và xinh phục lịnh phu-nhân lắm đó; vì thuở giờ tôi quen biết hàng phụ nữ cũng nhiều, mà tôi tỉ thấy có tay nào thông-thạo đến đâu như lịnh phu-nhân vậy.

Bà Vĩnh-Phe. — Thật tôi chẳng giấu chi ngài, thuở giờ tôi có chí tìm-tòi học hỏi sở khéo chế-bào ấy, mà tôi xem sách đọc sau in là nói thơ, không hiểu gì tất cả; mà nhứt là số đau cần phân chế-bào lại càng không biết đáng nào mà mò cho ra, xem chẳng khác nào một bài tinh rỡ vậy. Vậy xin ngài làm ơn nói luôn cho hết mà nghe; bởi lẩn cho ngài bổ ích cho một người tiểu-tôi học hỏi như vậy lắm.

Monte-Cristo. — Nếu quả lời giải của tôi đã tỏ cho lịnh phu-nhân, như lớt phu-nhân đây, thì tôi chẳng nệ chi khó công mà chẳng giải luôn cho lịnh phu-nhân nghe chơi hết. Tôi đã nói, tỉ như lịnh phu-nhân biết rõ trong sở thường dùng thạch-tính mà thuốc người, thì lịnh phu-nhân có dùng một thứ thạch-tính đó mà luyện. Mỗi lần đầu thì dùng ít, lần lần mỗ ngày mỗi thêm thêm thêm nhiều. Như khởi uống bữa đầu, thì lịnh phu-nhân dùng một li, bữa thứ hai dùng hai li, bữa thứ ba dùng ba li; mỗi bữa mỗi thêm một li như vậy, nội trong mười ngày, thì đã thấy lịnh phu-nhân đặng dùng mỗi phần rồi. Dùng đến một phần rồi, lịnh phu nhân cũng cứ mỗi ngày mỗi thêm nhứt vậy mãi. thì nội trong hai mươi ngày mới thong đã thấy lịnh phu-nhân đặng tới hai phần ba phần rồi. Cho nên khi luyện đặng một thang, nghĩa là đang đến đó ba phần bỏ nó bằn nước mà uống rồi thì bữa nước ấy ai không bỉt, uống lầm, thì chết liền; còn lịnh phu-nhân cũng uống mà sẽ diện nhau thường.

(1) Monte-Cristo tiếu hiểu lý bà Vĩnh-Phe muốn tìm hỏi thuốc độc đăng thuốc cam chỉ là nói Hoa-Tiên-Tính giành ý tài cho con trai là Ê-ro-đô, nên mới đặ để sau trong kì tiểu kết. Vì vậy nên khi bà Vĩnh-Phe hỏi thuốc giải thuốc độc, Monte-Cristo lại giấu đi, nói thuở giờ chưa tìm hiểu đặng có mấy thuốc độc giải nhỉ.

C. J. CONNET

HÃY NÀI CHO ĐÀNG CÁI HÌNH

NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KẺ CHỦ-TÔN MUỐN MUA HÀNG LỤA

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-ninh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy đáng làm gạch gió tốt lắm.

Bon-con trên được đúng tuổi và đáng sức làm công chuyên.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn báo.

CÁI VẤN ĐỀ KHÁO CỨU CÁC THỨ DƯỢC-PHẨM CỦA NHÀ THUỐC

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

CHỌN GIẢ THẾ NÀO?

Hỏi : — Các ngài mua các thứ dược-phẩm về để làm gì?

Đáp : — Để trị bịnh.

Hỏi : — Nhưng mà dược-phẩm có giả có thiệt, thoản như mua lầm thuốc giả, có trị bịnh được chăng?

Đáp : — Không, mà lại còn thêm hại là khác nữa.

Hỏi : — Những thuốc của nhà thuốc **Nhị-Thiên-Dường** như là **Vẩn-Ứng-Dầu** cùng các thứ **Cao, Đơn, Huờn, Tán,** chủ trị các chứng **linh nghiệm** như thần, các ngài có tin hay chăng?

Đáp : — Ai ai cũng đều tin lắm chớ! Nếu các ngài mà biết tin các thứ dược-phẩm tại tiệm **Nhị-Thiên-Dường** của tôi rằng hay, rằng trị bịnh được, thì thiệt các ngài tri-thức quá nhân rồi; Bỉ-nhơn lấy làm bái phục các ngài lắm đó! Thế thì các ngài quả là bạn hiền, là tri-kỷ của Bỉ-nhơn đó vậy.

Nhưng Bỉ-nhơn đã nhìn nhận các ngài là bạn hiền là tri-kỷ, thì Bỉ-nhơn phải đem một việc hiện tại mà là một việc rất lợi-hại, rất quan-hệ cho các ngài mà tỏ rã cho các ngài được biết; tưởng khi các ngài cũng vui lòng chịu nghe lắm chớ!

Nguyên vì mới đây lại có những lũ tham đồ xa lợi, chẳng kể công-đạo là chi nó chuyên dùng thuốc giả, chế tạo ra dầu giả; nó lại mạo cái hiệu **Nhị-Thiên-Đường** của tôi, rồi nó cho người đem đi cùng Xóm, cùng Làng, rao bán cùng đường. Cùng sở Có đưa nó lại dụng chước điểm-đàng, nó kiếm những chữ nào cho mượn tượng chữ **Nhị-Thiên-Đường** 二天堂 của tôi mà **đánh lận trông đen** để mà con mắt thiên hạ mà bắt đỡ giả cho được. Nó dùng những chữ Nhị — rồi nó gia nhập với chữ Thiên 天 thì nó viết chữ Phu 夫 hoặc chữ Yêu 夭 chữ Đại 大 hay là chữ Thái 太 vân vân..... Hay là nó dùng những chữ Tam 三 chữ Công 工 đều là những chữ mượn tượng với ba chữ Nhị-Thiên-Đường 二天堂 của tôi mà làm chiêu-bài; Còn những hộp giấy và ton ju, những ve, những gói, cũng là nhãn hiệu nhứt nhứt mỗi thứ, thứ nào nó cũng làm giống y như tiệm Nhị-Thiên-Đường của tôi vậy. Nếu vô ý mà coi thoản qua, thì ai cũng lầm là Dầu Nhị-Thiên-Đường thay.

Bắt quá là cỡ mấy chữ trong những giấy chiêu-chỉ đó nó ít giống được hai chữ Nhị-Thiên mà thôi.

Lấy thứ Dầu Nhị-Thiên giả mà sánh với Dầu Nhị-Thiên thiệt, rồi nó bắt mình phải nhọc tức cười: Xét ra cho kỹ, coi chắc và cẩn mật của thứ dầu giả đó, cũng là khi mình dùng nó mà trị bịnh rồi, thì như biết các thứ dầu thiệt với thứ dầu giả, đem mà sánh với nhau như một trời với một vực vậy.

Nếu các ngài vô ý mà mua lầm, dùng lầm, thì chẳng những là vô ích mà thôi, mà nó còn hại thêm sự vệ sanh của các ngài là khác nữa.

Bởi Bỉ-nhơn vì lòng quá yêu các ngài, muốn cho các ngài sanh giải luôn luôn, nên phải đem thứ giả với thứ thiệt ngồi cho nó chọi với nhau, cho rõ ràng hắc bạch.

Vậy xin các ngài cho hơn giá rẻ cho nghe những lời chân ngôn mà lắm.

Xin hãy nhìn cho kỹ những Chiêu bài và **Nhãn hiệu** của thiệt tiệm **Nhị-Thiên-Dường** thì sẽ mua mà đúng thường sở các ngài mới khỏi phụ một tam chơn thành của Bỉ-nhân đã tốn tinh phương kiếm ra đây vậy. Xin các ngài lưu ý.

Vả lại các thứ Cao, Đơn, Huờn, Tán, cùng là Dầu Nhị-Thiên của bổn hiệu đây, thì hiệp trong các thứ bịnh cùng các chợ, bất luận chỗ nào, cũng đều có tiệm có nhà làm Đại-lý mà bán cho các ngài đáng chọ thử nay tiền hiền chẳng lẽ sai ai đem đi rao bán cùng đang khắp xóm, quý đồng học sẽ như [illegible] giờ; Xin các ngài chớ lầm.

Cholon, Nhị-Thiên-Dường

Dược-Phòng

V. Thiều-Bá Cẩn khải.

Imp. [illegible]

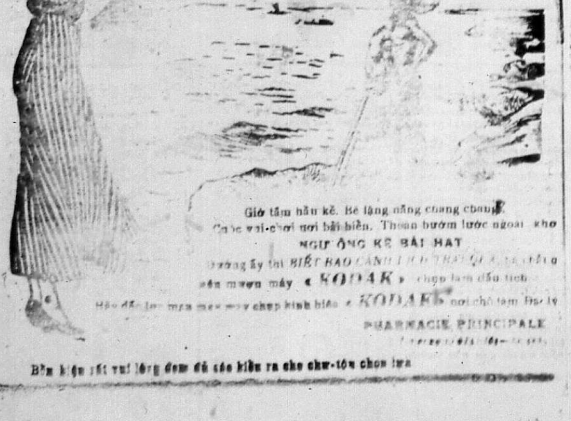

Bổn hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC

TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH BACLIÊU

YẾT THỊ — Đơn xin thuận mãi đất Nhà-nước

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP, CHỖ TRÚ CÁC XÔ CHỦ	TÊN CÁC XÃ CÓ ĐẤT	MỖI MẪU ĐẤT	TỔNG SỐ TIỀN	SỐ MẪU ĐẤT	NƠI ĐẤT
Ngô-khắc-Man nghiệp-chủ tại Gondinh	*Làng An-trạch tổng Quan-long (Bacliêu)*	*lot 35*	*fr. F.*	*15 mẫu 16*	B1 *Bạch Giô-con.* N1 *Bạch Cái-kẹo.* D1 *Bạch Giô-con và R. Cái-kẹo.* T1 *Lot số 35.*

VIỆC TRANH CẠNH VÀ KÊU NẢI

Chiếu theo thể lệ điều 26 lời nghị định ngày 27 Décembre 1913 và điều 29 nghị định ngày 11 Novembre 1914, việc tranh cạnh và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy và nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Bacliêu

Bacliêu, le 14 Décembre 1927.

L'Administrateur-Adjoint,

chargé de l'expédition des affaires courantes

Signé : BLANIBLE

Vu pour être affiché :

Saigon, le

Le Directeur des Bureaux.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

47. — *Rue de Canton.* — **Cholon**

SAVON NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Qui-bà qui-cô muốn giữ gìn da mặt mịn màn xem cho đẹp đẽ, thì duy có thứ xà-bông thuốc của bổn đường Y-học-Sĩ VI-TỆ-SANH bào chế ra đây mà thôi. Bổn-cô làm công chọn lựa nhiều nguyên chất tinh khiết chế ra nên thứ xà-bông nầy thơm tho sạch sẽ, dùng nó thường thì trừ được bịnh thấp độc ngoài da hết ngứa ngáy. Nó có sức chịu đựng với nước, không mềm không rã. Dùng nó tắm gội hằng ngày thì cả mình đều thơm. Thật là một thứ xà-bông rất qui nhứt trong hoàn vũ.

Một cách đổi tiền

Một hãng buôn Huế kẻ muốn cho bạn hàng trả tiền, mà lại không viết thơ đòi hỏi chi hết, duy in ra vài nhiều lời rao mà gởi cùng hết, lời rao ấy đại lược như vầy:

— Chúng tôi nhứt định coi năm nay sẵn những bạn hàng của chúng tôi ra làm ba hạng:

Hạng số 1 — là những người mua thiệt tại tiền của chúng tôi mà trả tiền có trễ chút đỉnh:

Hạng số 2 — là những người muốn mua đồ mà có lý không muốn trả tiền rất đúng ngày:

Hạng số 3 — là những người muốn mua đồ mà có lý không muốn trả tiền.

Chúng tôi chẳng rằng ngại muốn đổi ngôi hạng, nên không hỏi đến ngài mà chúng tôi đã sắp ngài và hạng thứ nhứt rồi. Và chúng tôi lại mong trông rằng cuộc sanh-tồn của ngài sau phát đáng làm cho ngài từ hạng số 1 mà nhảy qua hạng số 2. Mong trong như vầy cho ngài xét để mấy lời kinh chân ngay động vang sự như ý mấy kinh.

Cách đổi tiền nầy gẫm rất thú vị, không nói nặng nề mà người thiếu tiền rất nhớt nhạc được lời rao rồi, thấy trở trêu như vậy, sao sao cũng bắt tức cười, mà cười rồi thì phải gởi tiền trả, chớ không tiền nhơn thinh cho được, nghĩ là bỏ hạng số 1 mà sang qua hạng số 2 Mà sang hạng như vậy đó là trúng với cái chủ-ý của người là ở lời ra.

N.

Bệnh nào thuốc ấy

Bà Lucie Merle là người xanh xao quá thể, vậy mà chỉ dùng thuốc Pilules Pink là lại đổi da thiên thể. Chính bà ấy kể viết thơ cho tôi biết.

Bà Merle ở phố Bourguet tỉnh Carcassonne viết rằng:

« Tôi xin cảm ơn mười về cái công-hiệu là thường của thuốc Pilules Pink, chính thuốc ấy làm cho tôi được mạnh khỏe. Đã lâu nay tôi mất ngủ mới xanh, cũng vậy đến năm bết; nhờ có thuốc Pilules Pink nầy tôi bỏ có sức như lúc bình thường.

Nói cho thực, không có thuốc nào sánh chúng sự hay-ho, suy nào đáng khen bằng thuốc Pilules Pink. Không những là thuốc ấy làm cho huyết sung túc và tôi cho lỏ thân-kinh, lại còn bổ cho loài đàn-bà, mau như đúc cái sinh khí trong người lắm. Vì vậy cho nên thuốc nầy trị được bịnh xanh xao, suy huyết, suy nào được [illegible] liệu lao, đau da-dầy, nhức đầu, kinh người-ít thái thường, các bịnh của trẻ con đang lớn, đau bà đang nuôi và hết sinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

Nên lưu ý

Sách mới xuất bản

Qui-vị muốn rõ các thể lệ trong sở Điện-tín (dây thép) xin hãy xem quyển Điện-tín Tổng-lệ chia làm ba khoản rành rẽ: Thơ-tín, Điện-tín và Điện-thoại.

Về Thơ-tín chỉ cách gởi thơ-từ, thiệp, hình, các giấy-tờ, tiền bạc (mandat) và hàng hóa.

Về Điện-tín thì chỉ cách đánh dây-thép thường đủ thứ, dây-thép biển và vô tuyến điện.

Về Điện-thoại thì chỉ cách nói dây thép nói, cách xin đặt máy lại nhà văn vân.

Mỗi mỗi đều có định giá tiền rành rẽ, chỉ các điều phương tiện và tiết kiệm cho mình khỏi gặp sự trở ngại, lỗi thời, mất ngày giờ và lãng phí.

Quyển nầy được quan Nguyên-soái và quan Quản-lý Điện-tín Nam-kỳ khen ngợi và nhận là cần ích cho các hạng người.

Mỗi quyển giá là	0$80
Ở xa gởi mandat	0. 95
Cách đóng tiền lãnh sách	1. 10

Mua nhiều cùng sỉ mà bán có huê hồng.

NGUYỄN-TRỌNG-CÁI

Vinhlong

MUỐN BÁN GẤP VÌ PHẢI VỀ TÂY

Xe-hơi hiệu FIAT, kiểu xe đi chơi, thứ kiểu xưa 10 ngựa.

Còn chạy tốt lắm. Có nhơn cái vỏ mới có 765 × 105 và bình hơi (accus) cũng còn mới.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn-quán.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »

ở tại Cầu-kho, đường mũi sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sẵn vì và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (lối Tây), trắng và đủ màu; gối khuôn bên Pháp-quốc, sên mầu rất tươi, đều có giá nhiều lắm, cũng không phải không trả 4$00 một thước lây.

Lụa-soan làng-chăn, trắng, từ 3$00 tới 4$20 một thước lây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiết mình; từ 2$00 tới 2$50 một thước lây.

Lãnh thương hạng, thiết trắng, dệt công hằng tự Thương-hải, bề khổ rộng 0m80 — Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyền, không trễ không đổi lông), khổ bề-thảo 0m90 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyền, không trễ không đổi lông) khổ trung 5$50 một quản.

Các mốn hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ (Pure soie), nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại giá tâm, dệt rất kỹ càng, đáng cả công tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiền nghĩa ái hiệu lợi.

Vì muốn trí danh trong lục-châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất của là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chơi ngứa.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.

Cầu-kho — Saigon.

Thanh-tâm.

CHƯA MUỘN

vì cảnh trường

Rapid Progress

Boîte postale 48

CHOLON

Có sanh chỉ ra một cách mới vô riêng đặng mà dạy chữ pháp cho những vị Nam-Việt.

Ai biết đọc chữ pháp mà nghĩa chưa hiểu.

Ai học chữ pháp mà đã bỏ xa lâu rồi đều nên hồi thăm lập tức đặng mà nhớ.

Hơn bốn tháng mòn đã lấy lẽm vui lòng và thâm cảm cách dạy của trường nầy.

Cảnh trường lo rộng việc lối bài đến nhà mà thôi.

Recherche Collaborateurs ayant beaucoup d'initiative en enseignement.

Mua bán

Có người muốn bán một sở cao su ở cách Saigon chừng 25 ngàn thước. Sở cao-su nầy đang 35 mẫu, trồng được 10 000 cây rồi và chích mũ được 8.000 cây. Mỗi ngày lấy đặng hơn 25 kilos mủ.

Ai muốn mua và hỏi hạn đều chi về vụ mua nầy xin do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

Hãy hút thuốc

JOB

« Sông lâu nhờ rượu »

(LONGEVITÉ GRACE A UNE LIQUEUR)

Hiện bây giờ bên nước Hoa-kỳ có một vị đàn-bà đã ngoài 95 tuổi mà tôi còn sức lực mạnh mẽ như người ít tuổi, đi đứng chín bề, ăn nói sẽ sanh, cả ngày ở ngoài trại người đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, họ thấy cho biết lại đến hỏi ông nay đã bao tuổi còn sức lực mạnh mẽ? Ông gia đáp lại rằng: Có chi lạ đó mà hỏi, cả đời thì trước thì uống một ly nhỏ mỗi KHUM MANA và QUINA GERTIANE. Khiến MAZET là một thứ rượu trộng sanh bổ lão.

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn nếm việc trường thọ cho ông, liền sẽ nhà mua đi mua cho đúng thứ rượu KHUM MANA và QUINA GERTIANE mà dùng mỗi bữa. Thiên-hạ nghe nói cũng có ý tham sanh chẳng xét ra nhân đi mua rượu ấy đem về mà uống để quanh năm.

Ai bán trong các hiệu khác xét (Epicerie).

LỜI RAO

Phần nhiều học-sanh đến học tại Bổn-trường than rằng cha mẹ không có đủ sức mà nuôi con ăn học, bởi vậy muốn mở đường học thức cho con nhà nước Nam nên ngày Chúa-nhựt 12 Février 1928 đúng 8 giờ sớm mai trường « ECOLE CENTRALE DE DACTYLOGRAPHIE, COMPTABILITE PRATIQUE ET STÉNOGRAPHIE 18 RUE THOMSON SAIGON (Dakao) » mở một cuộc thi « bourse » đăng chọn bốn học-sanh mà dạy thi cộng trong ba tháng hầu trở nên thợ ký.

Học-sanh thi đầu thứ nhứt và thứ nhì thì Bổn-trường bổn lãnh dạy dỗ và nuôi cơm không ăn tiền. Còn đầu thứ ba và thứ tư thì đăng phép học khỏi ăn tiền, tiền cơm thì học-sanh phải chịu.

Học-sanh xin ứng cử phải gởi đến cho Bổn-trường trước ngày 7 Février 1928.

Phải gởi theo đơn:

1° KHAI SANH,
2° CẤP BẰNG SƠ HỌC.
3° GIẤY TÁNH HẠNH
4° GIẤY CỦA QUẬN RÕNG HAY LÀ LÁNG NHẬN RẰNG CHA MẸ CỦA HỌC SANH ẤY NGHÈO KHÔNG CÓ THỂ CHO CON ĂN HỌC.

Ăn học-sanh nào học tại Bổn-trường có đăng tiền ăn học rồi, khi gặp mấy học Bổn-trường xem xét lo lắm học hành giỏi và anh hạnh tốt đều hay là nghèo thì Bổn-trường cho học-sanh ấy học thêm ba tháng nữa không ăn tiền.

Các đơn xin thì phải giờ cho:
Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
22, Rue Thomson, Saigon

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạn vốn 250.000$00

Quí vị có bản cổ-phần trong Công-ty xin mời đến tại Hội-quán ở số 54 đường Pellerin, Saigon mà lãnh bằng cấp cổ-phần.

Nếu quí vị nào muốn cho Hội gởi bằng cấp cho nhà Thơ và dây thép đem tới nhà, thì xin cho Công-ty biết trước, Công-ty sẽ gởi theo các lãnh hồa giao ngân đặng trừ tiền gởi.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
Số 54.— Đường Pellerin 54.— Saigon

Dây-thép nói: Số 748.
Tên dây-thép: CRÉDITANA.

MÁY CÀY
HIỆU: **Fordson**
THE UNIVERSAL TRACTOR
GIÁ BÁN: **1.600 $ 00**

CÀ Y HIỆU
OL IVER

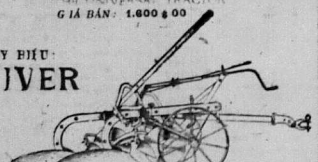

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng cày vườn caosu thì đã ít ton mà lại mau, và đạt sẽ trơn nên tốt.

CÓ TRỮ BÁN TẠI HÃNG
.I.T. Société Indochinoise de Transports
Rue [illegible]

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lucoulure
CHODUI — SAIGON

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn hiệu sẽ gởi cho.

VÔ RA THÔNG THẢ
hãng ở đường Lucien Lucomare. Chodui
gần trại lính tập Ô-ma

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát-da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa vì rằng nó không thấm nước, nó khô mài cho nên dùng được đến hết, không phi phạm chút nào.

SANTAL MIDY
(Sân-tan Mi-dy)

Có bán tại:
Tại dược phòng L. SOURIENS, Saigon
Tân thị Hồi-Pháp-Việt dược phòng, Saigon
Thái-Hà dược phòng G. CHANTE [illegible]

PHẢI DÙNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐÁM
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX

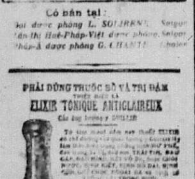

THUỐC HOÀN XỔ

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI BÀY BÁN
« CON SÓI »

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang 1928

Sách « Thời-Sự Cẩm-Nang » năm 1928 đã khởi in. Mới đầu năm Tây thời xong.

Cuốn năm nay 1927. In ra vừa rồi thì bán hết liền. Nhiều ai đến mua, không còn mà bán, trách bổn hiệu sao không in dư nhiều.

Vì chẳng sách Thời-sự Cẩm-nang mỗi lần in thời tốn kém nhiều lắm, vì lại đăng nói trong năm mà thôi, nếu dư nhiều mà không bán đặng thì rất thiệt hại cho Bổn-hiệu, vì vậy nên Bổn-hiệu in ra vừa đủ bán số người mua và cho đặt sẵn chắc cuốn mà thôi.

Vậy cuốn năm tới nầy năm nay nào có cần đăng mua gởi viết thơ đặt trước bây giờ, khi in xong thì Bổn-hiệu sẽ gởi đến cho các người đặt in rồi mới mua (thời « khi hết bổ không còn nữa.

Xin các ngài lưu ý.

Giá bán 1 cuốn là..... 2$50
Phụ thêm tiền gởi..... 0 20

Thơ và mandat xin cho "Monsieur Directeur de l'imprimerie de l'Union 13 rue Lucien Bonnard Saigon.

Một cách gởi thơ

Bữa nọ tôi đến nhà một người anh em bạn thăm chơi, tôi thấy một đứa rất lạ nên tôi cứ ngồi chăm chỉ coi người ấy làm.

Người ấy để thơ vào bao rồi lấy keo gián lại tử tế, chẳng lấy bàn ủi mà ủi lên cho keo thiết khô, mới lấy con cọ dán ngay chính giữa phía dằng sau, và dùng thứ mực để in xu-xoa mà để bao thơ, để trọn phía sau lại cố ý viết hàng ngang qua mấy mũi gián lại.

Tôi lấy làm lạ, bởi sao không để adresse phía bên mặt, lại nhè sau lưng bao thơ mà để, xem ra kỳ cục quê mùa quá.

Người ấy đáp rằng: Thơ tôi gởi về làng, trạm hay là sở không biết cứ thấm nước miếng thời mà gỡ thơ tôi ra toát, coi cho đã thèm rồi mới gián bậy bạ lại mà cho người thân nhận.

Thói đó giả man quá, không biết thơ của người ta mà coi làm chi vậy, nên tôi dạy tôi phải để adresse phía lưng bao thơ, mà để bằng mực in, hễ mở tấy vào, mở hồi tay ra làm cho lém lẻ thì tôi biết được là thơ tôi bị đóc giả man mong gỡ ra mà xem lén, song khó gỡ gỡ ra được đâu.

Tôi thấy vậy nghĩ rằng đồ của người anh em bạn của tôi làm đó không phải là không có ích, mà tôi cũng biết cách khác nữa làm cho khỏi bị người gỡ thơ xem lén, là tại nhà in có bán một thứ gần thơ để dán phía sau phong thơ thì ăn thếu vô tới cái thơ, duy có xé bao ra mà lấy thơ cho không tới gì mất bao xem lén thơ cho được. Hoặc là khi cần bao thơ rồi thì dùng kim chỉ mà may lọn phía sau bao thơ dính vô với cái thơ, rồi ngoài mối chỉ thì dùng keo gần thơ mà nhiều lên và dòng con dấu xuống cho khuất mối chỉ đi, thì cũng là một phương pháp hay vậy.

N

Dán hồi Mỏ neo

Trong Lục-châu các tiệm [illegible] mua mối cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
[illegible]

Thứ dầu Menthe thuốc nầy của bổn-đường chế ra bổ phát bổ trung công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn-đường đăng có hai thứ chữ: chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đan Thổ hiểu sử dụng, nên có thêm ra một thứ chữ Đan-Thổ nữa. Vì sợ ở lục-châu chư quân tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên bổn-đường có mấy lời tỏ cáo cùng quí khách biết cho. Như có mua dầu xin quí nhân cho kỹ nhãn hiệu là y Pnom-Penh thì tốt.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DÀ INFOC-PHÒNG
ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường [illegible]
môn bài số [illegible]

[illegible] nghành ở tại Nam-Vang, CHOLON [illegible] Lục-Tỉnh [illegible]
PHNOMPENH [illegible]

INFOC-PHÒNG

QUÍ ÔNG, ĐIỀN CHỦ
CÁC NHÀ HÀO HỘ NÔNG GIA
Xin lưu ý!!

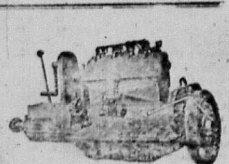

Quí ông ở trong lục-châu, muốn đi mua máy cày [illegible], thì xin mời đến Saigon mua tại đó cho [illegible] hơn là ở nơi thành phố, bởi vì [illegible] cho bằng [illegible] đem lên cung là đi [illegible].

Tại "SALON NAUTIQUE" [illegible] (Tândinh) [illegible] đường Paul Blanchy, có trữ bán mà thôi.

Hiện nay chẳng bổn hiệu có sẵn [illegible] máy cày gần thuyền bổ ông thợ nghề rất có danh. Lại đang mất xưởng đóng riêng tên hiệu mình thôi. Máy đóng đến chẳng nào, thì cũng chẳng khi nào mất hay hư [illegible] trọng trác thơ đường.

Vì bổn hiệu trữ bán thứ máy rất có danh trong hoàn cầu. Mau chóng bổn hiệu rất tiện nơi chăm đến người lớn hay là trẻ xem cũng có thể khiến cho vừa dạ.

Máy đó gần [illegible] bổn kiểu "PROPULSEURS AMOVINI" [illegible] kiểu kiểu thơ, [illegible] cho [illegible] mà tác dụng đã của [illegible], đã nhẹ nhàng, mà cách dùng rất nhanh-lẹ, giá lại rẻ.

Máy chạy bằng dầu nhiên hiệu "AMADOU" dùng dầu solar oil, [illegible], dầu [illegible], dầu chạy đăng cả. Dùng xe máy xe lửa, máy xe [illegible], máy tiện, máy lên chân cả hơn đèn điện. Tiền xăng phí mỗi ngày có 2.25 mà thôi.

Bổn hiệu có đóng đủ các hàng ghe thuyền chạy bằng máy moteur.

Để dùng [illegible] đó hỏi, xin ghé [illegible] đường [illegible].

SALON NAUTIQUE
môn bài mới, đường Paul Blanchy
Saigon (Tândinh)

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHỆP CHO HÃNG
ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON
1.— Rue d'Agel, 1.— SAIGON

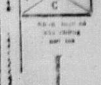

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÀNG

IMPRIMERIE DU LUC TINH TAN VAN
Directeur-propriétaire: [illegible]

Brage: 2644 exemplaires
M. Jaussaud

Saigon le 11 Janvier 1928

Phải ngừa thuốc giả

Bình lời là với Ông-châu chu-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao đơn hoàn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VỊ TỂ-SANH bổn điền ra công chọn lựa các thứ được nơi nơi đều danh sơn, mà chỉ luyện cho được tân thiên tân mỹ, rồi mỗi đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ảng phải mập ma lâm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều xưng danh tung. Thế bổn đường mừng ở đây viết chi

Chẳng đem oái đặng lại có kẻ dùng giả để thế lợi, cố ăng kẻ lần nhơn hại mạng, nên nơi đường các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn hoàn tán rồi nơi nhãi theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hoặc (TIÊN... ĐƯỜNG) nên nên... ra làm nhằng bao nhiêu hạt nhằng ve giống quấy nhau ấy bổn đường cũng mở gởi bán khắp nơi xông hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy ai muốn mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, mà hình ảng phải mập thì mới khỏi lầm đó mà mua.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Rue de Canton — CHOLON
Chú nhơn kính cáo

Kính cùng quí vị đặng rõ: ĐẠI-ÍCH tại con đường Thầy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đẹp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng như hiệu D.I.C MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT giá rẻ hơn các nơi.

Đèn SUCCÈS đủ kiểu, treo và để bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.

Tiếp: Đồ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès vẫn may mua xe-kéo, xe-hơi và nếm xe hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hàng giao ngân (contre remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho ở đặng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385, rue des Marins, — Cholon.

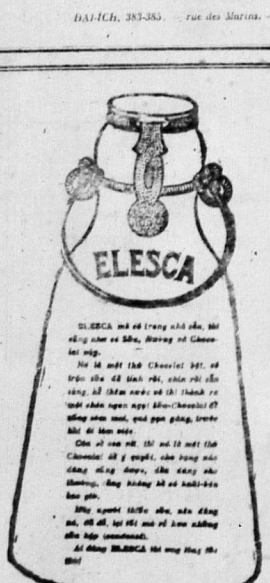

ELESCA mà có trong nhà cửa, thì những nhọc và bẩn, thường nổ Chevrolet mập.

Nó là một thứ Chevrolet lớt, có trọn vẹn đủ tính rồi, chẳng rồi dằn vặt, bỗng nước và thì thành ra tốt nhẹ ngon ngày Elesca (Chevrolet) đỉ đồng nhơn mạnh, quá gọn gàng, trước khi đi lên miệt.

Còn nếu cần nữa, thì nó là một thứ Chevrolet đã ý quyết, cho vững nên đặng đồng dạng, cho đang nhơn thường, đặng không bể và khỏi-bên bao giờ.

Muốn người thiếu nhơn, nên đặng nó, đã đi, lại tốt mà vẻ kim những sẵn hấp (moulure).

Ai đặng ELESCA thì ông Hay thôi

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène. — Saigon

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — mỗi cuốn là:	1 $ 20
Sĩ hữu bổ hạnh (dỉ dạy con trai cho biết lẽ nghĩa ở đời)	0 50
Ấu viện tất độc (dỉ dạy con gái cho biết việc ở gia nội trợ)	1 00
Khuyến sĩ ca (dỉ cho học sinh đọc nhiều mà có ích)	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn (dỉ dạy sổ Tam cang ngũ thường và học cho biết)	2 00
Tứ thơ cuốn thứ nhất (chữ nước Nam mình)	1 00
Tự vị Tây Nam của ông Bảo Kỳ có hình bên mặng	0 60

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:
Nhà in ông Nguyễn-văn-Của
13. — Rue L. Massard, Saigon

Ai diệm tiểu thuyết.

Giọt lụy thuyền quyên

(Tiếp theo)

HỒI THỨ HAI

Sanh thiếu nữ dung bực tài hoa.
Thà tiểu-thiếp mắc tay ác nghiệt.

Nói về Đạm-Hồng theo nghề thương mãi, cũng có sự xa ít nhiều, hồi trước chưa có con trai, ông ta cứ thân thổ mà đi. Từ bấy lâu chịu bề khó nhọc, mới có gia sản tạm đầy đủ, vì vậy ông ta cũng có con trai, thời trẻ gái là Uy-Nương, được hưởng thọ của sản của ta nơi tay ý, ngoài cũ các người giàng họ, ta chẳng nhớ nhọc lập tự người nào. Xưa nhơn ông nghe lợi vô ta, lại gánh ghe Uy-Nương thêm nữa, nàng ta cũng đã nhơn phụ, dặng có con trai mà nương thọ của chưng, may đâu cách một năm sau, thời nàng thọ bệ hai dựng, thì mà nàng có lòng ngại ngùi, chưa chắc sanh đặng con trai, nhân dịp có Đang-Phụ (tên đã tìm mướn) trong nhà, vậy bảng Tiết-Mỉ, Đang-Phụ kia có công cách xém, vậy đã thọ thai. Xuân-Hương làm kế dỗ con, bèn hỏi lộ cho Đang-Phụ mà nói: Tao với mầy thọ thai một lần, là sự may lắm, nếu mầy sanh trẻ trai, mà tao sanh trẻ gái, thời hai đứng đổi trẻ cho nhau, nhưng mà ao sự tin kỹ làm bảo, hai đứng cùng nhau xa ngày đêm, thời sự đổi trẻ kia lộ-ý, Đang-Phụ vực cười mà rằng: Không đâu.... Không đâu.... tôi nhơn có với tôi đây; đêu gần ngày sanh sản, cũng xét trước người sau, cũng cách nhau ít đêm, chư không phân lâu. Xuân-Hương gộc đầu mà rằng: Được như lời mà chẳng, thời tao có nghĩ ý được nhơn cùng.

Xuân-Hương giao hẹn với Đang-Phụ đã xong, tại nhơn mới đưa cô ít chục số, bề tới kỳ nai đang sanh sản, thời nàng kia đang một cảm lanh lẹ đang đêm nhỉ kẻ đổi nhau. Xuân-Hương bảo bao cho nàng kia rõ, lại cũng đặn mà nói: Mầy gắng gượng sự sẹy, thời phải làm kế bi-ai, mới được đưa trở mới ra mặt chồng, thời nó được của tao đi, nàng kia đang khẩu mà rằng: Dạ dạ... tôi biết sự mầy đã cũng lâm, đêu đang trở mới ra ngoài. Vậy tôi xin lo công chuyện cho êm, chẳng sao mà sợ. Xuân-Hương nghe nói, mừng rỡ, cứ một bề bưi thuốc dưỡng thai, cách vài thùng tháng. Đang-Phụ đang kỳ đêm bưn, bèn xin phép chủ nhà cho thôi. Xuân-Hương mướn lên một cơn nhà lối xóm ở ngoài, kiếm Đang-Phụ sanh sản tại đó cho gần, đến ngày Đang-Phụ nở hoa, mà sanh trẻ trai thật. Xuân-Hương nghe nói mừng rỡ, cứ nể đã làm thành, kế năm ngày tại Xuân-Hương làm bưn, sẻ ra sanh trẻ gái, ôn bà và người tớ sau, đêu an nói lộ Xuân-Hương, bảo nhau nói cách nay cách kia, cấm không cho Đạm-Hồng và Uy-Nương vào sanh-phòng mà hỏi, sợ sẩy đổi được trẻ trai của Đang-Phụ, nên mới cùng bảo với Đạm-Hồng rằng: Thưa cô... qui có sanh con trai. Đạm-Hồng nghe bảo rất mừng, không biết lời cầu giải đời, lý thuyết, mọi ông cùng nhà nên lão, cho sao ngày đêm qua chưng, rung khúc phong đưa trai đời nhà, mà ông lo chẳng hề biết tới, nhưng mà bích trung nầu nói, không sao bằng kín miệng. Đạm-Hồng đã lời trẻ quan được mấy ngày, thì Uy-Nương đã ngồi thuở sự dậy, bởi vì các người họ sau, chỉ cùng nói lộ không đêu, người nầy ghét người kia, thành ra đã lộn xộn, lộ cho Lưu-Ẩu là bà già ở mướn, ý mà công khai phân nhiều, vì chủ phụ Xuân-Hương ở không có hầu tình nên mới kia để lòng non giới, lộ ý tức tình sanh sự, bèn đem chuyện nói trẻ, mà một bao với Uy-Nương. Uy-Nương nghe bao thất kinh, muốn trước chuyện cho phụ nhơn (Đạm-Hồng) được rõ, một lại, nàng lại thâm nghĩ mà rằng: Chả đi, ... phụ thân mình già cả, mới mừng được chút trẻ trai, nếu ông biết rõ nỗi lo đó nầy, thời là ông phiền não, chi bằng làm thinh giấu kỹ, động phụ hơn có sự vui lòng, nàng nghĩ vậy rồi, bèn rầy Lưu-Ẩu nói điều, Lẩu đuổi mụ kia ra khỏi cửa.

(Mai tiếp).

QUÍ VỊ CÓ ĂN CƠM KHÔNG NGON CHĂNG?

Quí vị hãy đi mua lấy một chai Quintonine giá có năm cắc mà thôi. Vì hòa nó với một lít rượu chác tối thì quí vị sẽ có một thứ rượu bổ vô hạng uống vào thì ăn vị trở nên mạnh mẽ, ăn cơm rất ngon.

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là một thứ rượu thuốc rất mạnh để giúp thêm sức mạnh cho hàm nhơn vì yếu sức mà không có thai nhiên động.

Nó cũng giúp sức động cho mấy người bị mệt nhọc nhỏ sau bàn công chuyện nhiều phải lao tâm mất trí, Trị được bình yếu nhược và bị rất quí cho mấy người đau mới mạnh mà dùng nó.

Thuốc nầy lại phục sức được cho mấy người bị ốm rất nặng.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 12, Rue de Poissy, PARIS

Đặng nhiều thứ nhau khác hết.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
hiệu
L. L.
5-7 và 10
MÃ LỰC

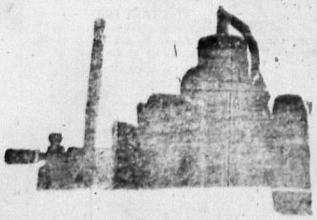

KIỂU RIÊNG
Ở CHỢ
TÂN ĐỊNH
CHẠY BẰNG

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết
Xin hỏi ở nơi
8 et Mordaos
A.C.R.I.C.

Sự vui vẻ ở đời

Tại sao mà mình ngồi lặng chẳng biết sự người ở [illegible] Hãy nghĩ mình lại một chút rồi thì [illegible] rất rõ ràng: Thì người có sự mạnh khỏe chẳng [illegible] bao nhiêu, thì cho tâm đã hết rồi lòng mỏi đẹp. Trước hết thì ở mình nhẹ nhàng, lần lần sẽ chỉ nhiều mới thêm [illegible] rồi rốt cuối nó làm cho cho lần nhiều choán sự ở đời.

MUỐN CHO ĐƯỢC MẠNH KHỎE VÀ CÓ SỨC LỰC LÀ

Đừng chơn lấy làm trễ mà sáng sớm lấy mình. Chỉ mình có [illegible] nước thì được. Hễ mình được mạnh khỏe rồi thì [illegible] rất rõ ràng: Thì người có sự mạnh khỏe chẳng bài rên to, cái sự mạnh bạo của trai nó sẽ cho mình được ở đời mới nữ. Như ý muốn được vậy thì hãy thì sự uống hàm nay có thứ thuốc [illegible] lượng. Mình rồi [illegible] lương ở thật là thần hiệu, bán [illegible]

FLOGALINE

Có trữ bán tại PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE [illegible]

THUỐC HỘ TRỢ BÌNH TRONG PHỔI

SIROP AKKER

[illegible]

Agent, général
PHARMACIE SOLIRÈNE

BỔ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderveu có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tính

Trong tờ «Times-báo» tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn thuyết như vầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc **Copahu & Cubèbe** *uống nó có hai mà mùi thơm tho? dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti. uống nó rồi cốt mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.*

Thứ thuốc Salol các người đều dùng nó đã đang 25 năm nay, uống nó vẫn thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhất vị Salol vào trong Santal làm cho nó hai vị thuốc nhập làm một, mà trở lão dương càng là bổ dưỡng kỉ trai tráng.

Thuốc nầy đã uống lâm, hễ vào bung rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Ở tại tiệm [illegible] principale của ông L. SOLIRANE là báo chí [illegible] Tây Saigon và bán

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

[illegible] — Rue de Canton, 47. — Cholon

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG — **HÓA ĐÀM THUẬN KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN**

(Thuốc hoàn trị bình ho)

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành, đường Đại-tân số 145, 147 và 149.

Tiệm ngành tại Cholon, đường Canton số 38, dây thép nói số 688

Vì chứng đàm là gốc nơi thầy, nơi thở, nguồn cội, nơi là bởi nơi đờm thấp cầm thấp đàm mà sanh ra nơi tỉ dụng, rồi ngưng khí lại nơi phổi, cho nên thy là chế gốc sanh đàm, cần phải là đã đờm chẩn đàm.

Lời xưa có nói: Hễ trị đàm thì trước hết phải trị khí, khí thuận thì đàm tiêu; cách trị như vầy mới phải nghĩa:

Phải hễ ngoại cảm lục dâm, nội thương ẩm thực, thì phế khí ắt bế buất, tích tụ nước miếng lại mà thành đàm. Nếu trị không trông cách, thì nó chạy vào kinh lạc mà sanh ra bạch đàm, hoặc sanh bịnh ho, ngỗ nghịch không được, hoặc tay chơn giá lạnh bủng rủi, hoặc gân cốt nhức mỏi, hoặc nghẹt lỗ trái tim, hoặc lưỡi nói không được, hoặc sanh nhiều chứng lạ, nói chẳng hay cùng.

Nhưng mà bịnh đàm tuy nhiều dường vậy, hoặc bị phong hàng thư thấp, hoặc vì uống hoặc ăn đồ lạnh lẻo nóng sít, mỗi mỗi khác nhau; nông chi yếu cần là trị cho thuận khí là điều thứ nhất.

Bổn đường khảo cứu đã nhiều năm, tìm các phương hay mà chế luyện hoàn thuốc nầy ra, mỗi cần tao đàm hay là nguồn đàm, công các chứng ho; chẳng luận là bình nặng nhẹ, hễ uống thuốc nầy vào thì ông nghiệm như thần.

Gần cho bình đã lâu năm, đàm chưa đã nhiều, hễ đem thuốc Hóa-đàm Chỉ-khái-hoàn mà uống cho thường, thì người khỏi lần bình phục, đàm khỏi tiêu hết quyền chẳng cần đuổi mà nó tự nhiên cũng hết.

Ai ho có sinh thì xin nhớ cho chắc nhằm ông Phải mua cho bằng hiệu Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đó ấy.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống 1 hoàn, sớm mai, trưa và tối, uống với nước ấm.

Mỗi hoàn giá là..... 0$10 | Mỗi hộp 10 hoàn giá là..... 0$80

NHỊ-THIÊNĐƯỜNG THA

Thuốc nầy hễ trị xem phù tảo ẩu, thành tính mồ sống [illegible] hoặc trung phong trong khi bất tỉnh nhân sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt [illegible] trong tay chơn quíu rồi trung thì phải nhiệt, ắt khí xông nhiễm phát chứng nhẹ nhẹ [illegible] phòng nhà [illegible] hoặc [illegible] nhiều đàm [illegible] nước nhỏ [illegible] mình [illegible] phương dược [illegible] thì [illegible] chẳng [illegible] thuốc hiệu [illegible] chẳng [illegible] Nhưng thuốc [illegible] bình ngoài [illegible] phải [illegible] thuốc [illegible] mà thì [illegible] [illegible] [illegible]